HP õunamahla pressimas

17 aastat tagasi - 19.09.2009 Autor: AM

HP ei olnud mingi papist poiss. Nagu kõik külaelanikud, nii oli ka tema enesele õunapuuistanduse rajanud. Ja mitte niisama mingi suvalise istanduse, vaid kõigist kõige suurema. Isegi Dellist, sellest vanast vingamehest, kes alatasa oma kuldrenettidega praalida armastas - isegi tema uhkeldustest oli HP õunaaed suurem.

Oi kui uhke oli vaadata, kuidas kogu see hool ja armastus kevadel korraga õide puhkes ning mõnel naabril ei puhkenud. Ja kuidas needsamad õied siis pikkamööda aina kasvasid ja kasvasid - mõnusateks rohekaspruunideks õunteks. Mahlategemise aeg oli ukse ees.

HP-le meeldis rohkem see õitsemise aeg. Mitte et talle ei oleks õunamahl mekkinud - kus sa sellega! See oli talle ehk isegi enam mokkamööda kui naabri-jobskile.

Niimoodi kutsus HP oma üleaedset, seda kuuekümndatele lähenevat habetubud vanamehenässi, kes peaaegu iga päev HP ukse taga oma uusi innovatiivseid õunasorte presenteerimas käis. "Jälle see jobski tuleb" pomises HP südametäiega, lukustas uksed ja puges õunatünni.

Mahlategemise ajal läks asi eriti hulluks kätte. Siis keksis jobski otse tänaval, esitles igale möödaminejale oma värskelt pressitud õunamahla ning rääkis, kui halb on HP mahl. Ja oh õudust - tal oli õigus! Jobski mahl oli puhas nagu installeerimata Vista, karge nagu alumiiniumi metalne tekstuur ning magus nagu esimene buutimine. HP mahl oli aga selline...
lääge.

HP murdis selle probleemi kallal pead nii et sinine ekraan silme ees, aga tolku ei ühti. Jobski õunaneste meeldis kõigile, kes seda kord maitsta olid saanud. HP oma kõlbas vaevalt janu kustutamiseks, pärast aga võisid selle joojat tabada salapärased kõhuvaegused.

"Nii see enam jätkuda ei saa", otsustas HP ühel hommikul.

"Kõigepealt peab mu mahl olema puhas, nagu jobskil", mõtles HP ning pani oma õunamahla läbipaistva plastikkannu asemel stiilsesse metalsesse kannu.
Et sogaseid setteid näha poleks ning mahl tunduks puhas nagu installeerimata Vista.

"Niiviisi. Nüüd ma pean selle mädavee kuidagimoodi kargeks tegema" pomises HP endamisi ning kirjutas metallkannu peale "VÄGA KARGE". Proovis siis veidi mekkida ja... ära sa märgi, tundus tõepoolest nagu veidike kargem olevat kui enne. Peaaegu nagu jobski mahl...

"Ja veel," sai HP hoogu juurde, "veel peab mu mahl olema magus nagu jobskil". Magusaks saab aga asju loomulikult suhkruga ning täpselt seda HP ka tegi, sugades oma mahla sisse kogu suhkru mis tal kodus oli. Nüüd oli ka HP mahl magus nagu esimene buutimine - täpipealt nagu jobskil.

Et asi veel uhkem oleks, pani HP oma uutele mahladele ka uhked nimed - väiksemast kannust läbi voolav neste ristiti nimega "ENVY 13" ja suuremast kannust voolav nimega "ENVY 15".

Külarahvas armastas seda HP uut mahla. Kõik nad tulid, maitsesid ja - oh imet - see oli karge ja magus ja ilmselt ka puhas... Salapäraseid kõhuvaegusi ei tulnud meelde kellelgi. Aga jobski presenteeris juba astelpajumahla.

Ega HP ei olnud ka papist poiss. Nagu kõik külaelanikud, oli ka tema enesele õunapuuistanduse kõrvale väikese astelpajuaia rajanud. Ja mitte niisama mingi suvalise aia, vaid kõigist kõige suurema. Isegi...

Vt http://blog.photopoint.ee/hp-ounamahla-pressimas-uued-sulearvutid-envy-13-ja-15

LAURI VEERDE
Photopointi ajaveeb

- Tegijad
- Sülearvutid